

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Caroli Scribani[i] Amor Divinvs

Scribanius, Carolus

Mogvntiæ, 1616

Cap. XI. Ad Maiorum adorationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46242](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46242)

CAPVT XI.

*Ad Maiorem adoratio-
nem.*

QVO properatis seculi pruden-
 tes? stulta mundi elegit Deus;
 quid patria carisq; penatibus deser-
 tis peregrinum veneramini solem?
 quid in alieno solo & diademate sce-
 ptra quæritis noua? quid in cocco &
 Tyrio Regem speratis? an coronam
 vultis nouercalibus Synagogæ ma-
 nibus texendam? an purpuram, non
 alio succo, quàm Regis sui sanguine
 tinctam, & meliore iam purpura lo-
 tam? Nobilissime cælorum, quando
 fruemur aspectu tuo? quando laua-
 bimur defluis his guttis purpuræ
 tuæ? quando madebimus hoc rore,
 mergemur fluctibus, innatabimus
 purpureo tuo mari magno? erit cùm
 non tabula salutem quæremus flu-
 ctuum hostes, sed toto immergemur
 corpo-

corpore purpureæ tempestatis au-
 di; hauriemusq; ore toto proni, ami-
 cos purpureæ nostræ fluctus. At nunc
 aliò nos vocant Magi, Regē, vouent,
 spirant R. gem. Nil nouum, si diade-
 mata scepra loquātur, purpura pur-
 puram cogitet. Magnorum hoc est,
 intacta transire iacencia, & quæ vo-
 luntaria uoluntur iniuria; & ad
 magna manum tendere. Regna me-
 ditari & imperia, Regum est. Hu-
 mi serpentia delectant plebem. Et
 quæ vix magnorum terantur pedi-
 bus, plebeia leguntur manu. Quò mi-
 nus mirum, Regem meditari Reges,
 nec infra coronam verticem disci-
 minātem, aut infra scepra locuple-
 tātia dexteram, aut extra purpuram
 diuite terram fluxu verētem cogi-
 tationes oculosq; iaculari. Nouum
 esset, non ambire regna Reges, ne-
 gligere imperia. Iam cum spondere
 stella regna, nouaque terris imperi-
 nata, quid magnū fuit excire patri-

solo B
 gnu n
 sponfi
 quam
 dextra
 gno, f
 ret ali
 curru
 nouo
 duce.
 rat ca
 tur ter
 go de
 & iam
 lusit l
 & in
 bant,
 nasci
 gem
 quam
 Magi
 unt. f
 ferat
 de n

solo Reges regnorum avidos? ma-
 gni n̄ fuisset, post diuites regnorum
 sponſiones domo contineri. nec quā-
 quam nisi ignauæ mentis ignauam
 dextram crederet, quæ proposito re-
 gno, ſceptra negligeret, aut cōcede-
 ret aliis domestica cōtenta gleba, de-
 currunt ergo in odorem regnorum
 nouorum Magi nostri stella indice &
 duce. Falli stella non poterat, didice-
 rat cælo. Fallere non poterat, nascū-
 tur terris doli, exulant cælo. Certi er-
 go de sponſione sequuntur ducem,
 & iam propè regna tenebant, cūm
 laſit hic error: Iudæorum Regem,
 & in illo orbis imperium quære-
 bant, quis dubitaret Hierosolymis
 nasciturum, in regia nimirum Re-
 gem? fuit hoc à prudentia seculi,
 quam necdum in plenum exuerant
 Magi nostri. Regem tamen reperi-
 unt sed quem seculum, non promi-
 serat stella. Herodem Regem. à quo
 de nouo sciscitantur Rege. Quid
 nisi

nisi filium suū designaret? aut quem
 alium agnosceret Regum regno suo
 natum? audax factum & ni stella pro-
 pè imperasset, temerarium. In alieno
 regno nouum Regem à rege ipso
 quærere, quis crederet aut prudent-
 ter, aut sine ferro & sanguine posse?
 Verùm cõtinebat barbaras has ma-
 nus in filiorum etiam iugulo notas,
 qui stellam ductricem cælo dederat.
 Et quod magis mirere, discunt ab ip-
 so, Synagoga magistro, Bethlehem
 regno regæque designatam. Deserta
 proinde Hierosolyma, quæ Babylo-
 nem & Sodomam scelere vinceret,
 vt primùm pedem extulerunt, ducẽ
 suam stellas vident. Non viderant
 Hierosolymis, sceleribus subdaxe-
 rat radios densaque criminum nube
 interclusa luce, prospectum negaue-
 rat. Nunc pulsa caligine tenebrarum
 reductis, optata lux redit; dux co-
 mesque itineri futura. Amplectuntur
 Magi nouum cælo munus, post stelle

sua

suæ noctem diem nouam. Sequun-
 tur præeuntem. Et ducis suæ statio-
 ne nullis retrò audita seculis discunt
 regiam stabulum, cunas præsepe, le-
 ctum fœnum, coccum & Tyrium
 viles pannos, comites & satellitum
 urbem bouem & asinum, nutritiũ,
 non patrem Iosephum, matrem vir-
 ginem, puerum Regem virgine lacte
 pastum, vtero conceptum virgine,
 virgine natum.

Quem credam fuisse animũ Ma-
 gorum nostrorum in hoc nouo Re-
 gum maximi portento? Stetisse cre-
 dam mentem, nec delinquentis ani-
 mæ signa tulisse, dedisse? tot miracu-
 la momento fulsisse, & non subdu-
 ctos corporibus pedes prolapsu ve-
 nerationem testatos?

O stabulum Regis mei amoris
 mei Regia te veneror mea Regia, in
 qua stabulare voluit Rex meus. Ve-
 neror te meum stabulum regia facta
 amoris mei. *Æternet hoc mihi sta-
 bulum*

G

bulum

bulum Rex meus amor meus. Non
 quæro hic marmora & aurum, non
 laquearia gemmis lucentia, non pa-
 rietes auleis grauidos, non quidquid
 docta manus lusit in ornatum inge-
 nio vincente naturam. Vnus enim a-
 mor meus & aurum & gemmas, obe-
 liscos, pyramides omnes, & quid-
 quid Asia, Africa, Europa marmorū
 sub docto sudari ferro. Quidquid
 ornamentorum lassata terra, & ma-
 ria, quocumq; sole mutuata ab vtra-
 que deuexerunt India, Oriente, Oc-
 cidente toto, quidquid tot retro se-
 culorum omnibus quaqua terrarum
 fatigatis fluminibus, portentosa Re-
 gum produxit insania; tam facile
 vincit amor meus, quàm facile ma-
 ria vincunt torrentes, cælumq; ante-
 stat terris.

Felix spelunca regiarum cunarum
 amoris mei vicaria ministratrix. Vbi
 columnæ argenteæ, reclinatorium
 aureum, ascensus purpureus Regis
 Salo

*Posti scribam
Amor
in i. r. p. x.*

Salomonis mei? verum quod mihi columna argentea, reclinatorium aureum, ascensus purpureus? non pro his omnibus melioriam Salomon amor meus, cuius caput aurum optimum, *Cant.* cuius gens sicut areola aromatum confita 5. pigmentarius, cuius labia lilia distillantia myrrham primam, cuius manus ornantes aurea, plena hyacinthis, cuius crura columna marmoree, que fundatae sunt super bases aureas?

Fortunatum foenum plumae, lectus, thalamus factum dilecto meo. Non dicam cum sponsa tua, *Lectu. Cant.* lectulus noster floridus, signa domorum nostrarum cedrina, laquearia nostra cypressina. Exaruit foenum & emortuum iacet. At tu mihi pro foeno, flos campi & liliolum conuallium; & botrus Cypri dilectus meus mihi es. Fulciar tantum his floribus, madeam vino, quia amore *Cant.* languo. Sed & vineae florentes dederunt odorem suum, in hoc odorato foeno, *Cant.* lectulo dilecti mei. *Cant.* Lectulum Salo-

G 2 monis

monis sexaginta fortes ambiunt ex fortis-
simis Israel, omnes tenentes gladios, & ad
bella doctissimi: vniuscuiusque ensis super
femur suum, propter timores nocturnos.

Nil hic opus ferro exulat omnisti-
mor. Et nox hic nulla, dies est, omni
elementario maior. Nam & Sol hic
est omni elementario nobilior, à quo
hic noster lucem omnem suam mu-
tuatus, lucem refundit. Quin & si o-
pus milite, solo mater cælo plena,
terrabilis vt castrorum acies ordinata est,

Cant.
6.

vt nullius verear ferrum. Quid si ta-
men hostis contra steterit, an non
Bethleem fœni mei reconditorium,
Cant. sicut turris David, que adificata est cum
4. propugnaculis, ex qua mille clypei pen-
dēt omnis armatura fortium? Imò quid
turris David ad Bethlehematica pro-
pugnacula terris inferisque tremen-
da, cælo veneranda?

Beati panni; non & beatiore si de-
muter in illos? si præcingar amor
meo animatus pannus. Si obuoluat
dilecto

dilecto meo vitalis fascia? beati pan-
 ni anima, castæ virginis matris mani-
 bus, præcingenda amoris meo: beata
 fascia anima, virgineo obuolunda
 nexu amoris meo. Quàm benè lude-
 mus virgineo explicati sinu, virgine-
 que manu & brachio implexi amoris
 meo? fortunati doli, si fallam in his
 pannis matrem: felices fasciæ, si fal-
 lam in his amorem meum animato
 dolo. ô quando! quando obuoluar
 amoris meo castus amor, pæniten-
 tiæ lotus manibus? quando è in casto
 lachrymarum balneo, pænitentia:
 fontibus virgine magnæ matris ab-
 lutus dextera beabor in amore meo,
 vt indiffociando nexu castus nunc
 amor casto innectar amoris æternum
 meo?

Beatior etiam magne Iosephe nu-
 tritius factus amoris mei. Casta dum
 ludit inter brachia amoris meus, pen-
 det amica collo sarcina, purpuratq;
 genas bafis, purpuraturq; tuis! tēpo-

170 CAROLI SCRIBANI

ra vbi estis? gnosce. Inuideo tibi ma-
gne senex. An vsque & vsque iuuat
basiare? satis, ab satis. Morior si per-
gis. Quid negas amicum pondus
paululum secede hac regia, vt succe-
dam nutritius nouus: paululum cō-
cede hanc fatcinam vicaria gestan-
dam dextera, vt ludat iam amor me⁹
in hoc vicario collo, genis, vertice,
dum pannos explicat virgo mater a-
mori mea. ô basia vbi estis, vt oscule-
tur me osculo oris sui amor meus
beata ô nimium basia amoris & mea!
ô exterantur hæ genæ tam casto ba-
siatore! non satis est purpurari, nec
manibus his alumnari. Totum, to-
tum volo, & collo genisq; re, cordi-
q; animæq; huic quaqua parte
totum. Concede hoc mihi mater:
nam iam annuit amor meus. Beata
ter & amplius, terris cæliq; pri-
ma. *Quam pulchra es, & quam decora
in delitiis! Statura tua assimilata est pal-
ma, & vbera tua botris, guttur tuum sic-*

Cant.
7.

ut vi-

AMOR DIVINVS. 157

ut vinum optimum dignum dilecto meo ad-
potandum, labijsq; & dentibus illius ad-
ruminandum. Quid? quod meliora *Cant. 1.*
etiam sint vbera tua vino, & odor yn- *Cant. 4.*
guentorum tuorum super omnia aroma-
ta. Fauus distillans labia tua, mel & lac
sub lingua tua: & odor vestimentorum
tuorum sicut odor thuris. Ideo dilexit te
amor meus; & elegit e millibus vir-
go virginem.

O taceo. Ne habeo ultra spiri-
tum. Sed & anima mea liquefacta
est a vultu decoris tui. Vt iam excla-
mem, Verus est sermo quem audiui in *3. Reg. 10.*
terra mea, super sermonibus tuis, & su-
per sapientia tua: & non credebam nar-
rancibus mihi, donec ipsa veni, & vidi ocu-
lis meis, & probavi quod media pars mihi
nunciata non fuerit. Maior est sapientia &
opera tua, quam rumor quem audiui. Bea-
ti viri tui, & beati serui tui, qui stant co-
ram te semper, & audiunt sapientiam tuam.
Sit Dominus Deus tuus benedictus, cui co-

placuisti. fac me vnum de mercenariis
tuis, quia hic fame pereo, amore lan-
gueo: nec est qui consoletur me ex
omnibus caris meis. Tu potest &
post amorem meum dilectum tuum,
potes sola. ô langueo. & ô sitio. Lan-
guentis restingue sitim. Non restin-
guitur nisi amore meo. Concede
hunc mihi virgo mater, vt bibam ex
hoc puteo aquarum viuentium, &
fatier ab vbertate fluminum illius.
Quid negas pauperi quod concessi-
sti Magis? an quia illi Reges, de præ-
rogatiua sunt priores? aut Regibus
patrocinantur iura? non cum par-
uulis & pauperibus sermocinatio il-
lius? non stulta mundi elegit amor
meus, vt confundat sapientes? meus
ergo potiori iure, meus est. Nam &
in pastoribus pauperibus primò de-
nunciatus est.

Felices interim Reges: nam dum
 vota hæc eunt mea, cælumq; terram-
 que impleo suspiriis, fruuntur illi a-
 more

more meo, nō furtiuo quopiam, sed pleno matris munere. Fortunati Reges. Quis me constituat Regem ut poriar dilecto meo? magis etiam, q̄ me statuat Reginam, ut iungar Regi amori meo, & liquefiat hęc anima in sinu Regis amoris meo? immorietur vberibus illius, condaturq; nobili hoc f. reophago æternū illius. Ne cogar cum his Regibus redire in regionem meam. Regio mea, patria mea, amor meus est. Semel egressus sum è domo matris meę, semper egressus sum. Semel renunciaui patrię, renunciaui semper. Nec alia mihi nunc genetricis domus, quàm genitricis magnę virginis matris. Nec patria, nisi Regium Bethlehemicum stabulum. Hic viuam, hic moriar. Ite reges Magi, Expectat vos solum patrium, parentes, cara pignora. Mihi parentes nulli extra hęc genitricem magnam, pignora nulla extra hunc amorem magnum; cælo concessum

G 5 ; matri

Cant.
s.

matri datum, mihi natum, ut iam
 huic decantem illud sponsæ: *Pone mihi*
ut signaculum super cor tuum, ut signacu-
lum super brachium tuum. Quia fortius est
ut mors dilectio. Lampades eius, lampades
ignis atq; flammarum. Aqua multa non
poterunt extinguere caritatem, nec flumina
obruent illam. Si dederit homo omnem
substantiam domus sue pro delictione, quasi
nihil despiciet eam. Nam quid comparari
amori potest, & amoris mei? in
quo reconditi calorum terræq; the-
fauri iacent. In quo consepulta deli-
ctiæ omnes, beatarum mentium gau-
dia. Magni Patris, magnus amor. mag-
nae virginis matris amor magnus.
Sit & pectoris huius animæ que lan-
guentis meæ amor magnus. Eueniat
hoc mihi in hac Bethlehemitica re-
gia Magorum munificentiâ locuple-
tata. Nam ego quæ de feram munera
nulla habeo, præter cor contritum &
humiliatum, & amore faucium: hæc
si amas & voles, habes amor meus.

Aurum

Autum igno: o præter amoris aurū
 pœnitentiæ fluminibus, caritatis for-
 nacibus purgatum, & purgatum se-
 nties. Myrrham ignoro, præter myr-
 rham animę mœrorum fontibus lo-
 tæ. Thura negata mihi odoratarum
 arborum lacrymæ, nisi pœnitentis
 arboris huius lachrymas, non per-
 stillicidia, sed totis situlis, adeoq; o-
 stis profluente velis. Hæc si amas, &
 non aspernaris munera, regio, quia
 munifico & parcere nescio pectore
 eroganda, habes munera (abi inui-
 dia) prodiga manu profusa. Nescit
 amor parcere. à cuius tecto tam exu-
 lat parcimonia quàm absunt odia.
 Carpe hæc munera noxiæ aliquando
 arboris fractus lætos, quos tibi virgo
 mater, virgine grataq; porrigat dex-
 tera æternùm tua. Quo beneficio
 etiam illius æternùm focier ti-
 bi amor meus.